

کار خود گر به خدا باز گذاری حافظاً ...

در بین اولیای الهی اشخاصی بودند، با این که سنگین ترین بلاهرا را داشتند اما یکی از آن‌ها دچار ضعف اعصاب و افسردگی و درهم ریختگی نبودند؛ چون در عین این که در زندگی مشکل داشتند ولی با زندگی مشکل نداشتند. و مدیریت و تدبیر خدا را کاملاً پذیرفته بودند. مرحوم آیت الله شیخ غلامرضا یزدی اعلی‌الله مقامه قهرمان تسلیم و رضا بود. مصیبت سنگینی بر او وارد شد و فرزند جوانش که فاضل و با تقوا بود، از سفر خانه خدا و عتبات قم آمد و مریض شد و از دنیا رفت. در تشییع او همه گریه می‌کردند. فقط پدر مثل کوه دائم شکر می‌گفت و راضی بود. خودش وارد قبر شد و تلقین کرد فقط وقتی بیرون می‌آمد، چشمش اشکی زد. به خودش گفت: ای اشک مگر چطور شده؟ «اللهم وَبِحَمْدِكَ!»
کار خود گر به خدا باز گذاری حافظ ای دوصد عیش که با بخت خدا داده کنی

[مسعود عالی، بهشت و جهنم، نشر عطش، چاپ دوم، ۱۳۹۲، ص ۱۰۸ و ۱۰۹]

دو راه درمان!

حضرت آیت الله سید عبدالکریم کشمیری (قدس سره) می‌فرمودند: برای از بین بردن صفات رذیله دو راه درمان وجود دارد یکی راه مجاهده است که انسان باید رحمت و ریاست بکشد تا آن‌ها را بیرون کند. اما یک راه دیگر هم هست که اگر به این مقام برسد همه رذائل با هم از بین می‌رود مثل کسی که در حال غرق شدن باشد و یک نفر بیاید او را نجات بدهد یا کسی که مثلاً پایش یا دستش نجس است و در آب کر، همه بدنش تمیز و طاهر می‌شود. آب کر یعنی یاد خدا. اگر یاد دائم باشد، صفات رذیله همه‌اش با هم برچیده می‌شود و این یاد و محبت خدا مانع می‌شود که انسان کار رشتی انجام دهد. ایشان با این که خودشان خیلی کشیده بودند، اما راه دوم را که محبت (و یاد) خداست صلاح می‌دانستند و خیلی بر آن تأکید داشتند.

[حسین کربلایی، یاد حق، انصار المهدی، چاپ اول، ۱۳۹۲، ص ۳۶]

به جنگ خدا نرویم!

یکی از صفات مؤمنین و اولیای الهی به جای آوردن شکر نعمت‌های الهی است. انسان باید در هر حالی شاکر باشد. خداوند چقدر به ما نعمت داده است مگر ما طلبکار بوده ایم. ما را صحیح و سالم آفریده، چندین کارخانه در وجود ما آفریده است، گوش، چشم، زبان و عقل... شکر این‌ها را به جا آوریم، نمک شناسی باشیم. شکر این است که به جنگ خدا نرویم و هر چه گفت، بگوییم چشم. معصیت و فعل حرام جنگ با خداست، مثل چشم چرانی، غیبت و ریا... اینها جنگ با خداست، گفته نکن و من انجام میدهم.

[فرازی از فرمایشات استاد اخلاق آیت الله ناصری]

اینجا اگه او مدين باید عاشق باشید!

به سپاه و سپاهی تعصب داشت. می‌گفت: سپاهی باید آچار فرانسه باشه، اگه توی قسمت زرهی آموزش می‌بینه، روی کار خودش مسلط باشه، اما هر وقت جای دیگه هم لازم باشه ازش استفاده کنیم، بتونه وظایفش رو و انجام بده. سپاهی یا باید عاشق باشه یا دیوانه. کسی که دنبال مادیات او مده باشه توی این لباس، غلط ترین راه را انتخاب کرده، اینجا اگه او مدين باید عاشق باشید. عاشق خدمت به اسلام، به مردم، و الا اشتباہ کردید. به لباس هایی که به تن دارید نگاه کنید. چه رنگیه؟ این لباس‌ها شاید به ظاهر سبز باشه، ولی روی هر کدام می‌شود سرخی خون رو دید. سرخی خون کسانی که یک روز این لباس‌ها رو پوشیدن و جون نشون رو به خاطر اسلام و انقلاب تقدیم کردن. پس همیشه یادتون باشه، پوشیدن این لباس چه مسئولیت سنگینی برآتون داره...

[برگرفته از کتاب از همه عذر می‌خواهم، خاطراتی از سردار شهید مهدی زین الدین، راوی صابر مهر نژاد، نشر یا زهرا، چاپ اول، ۱۳۹۱، ص ۲۳]

آیا خمس به بیمه‌های عمر و پس انداز تعلق می‌گیرد؟ در مورد بیمه‌ی آتش سوزی و حوادث چطور؟

سوال

بیمه‌گذار آنچه را طبق قرارداد بیمه به عنوان حق بیمه به تدریج یا یکجا به بیمه‌گر می‌پردازد، اگر از درآمد همان سال پرداخت باشد، جزو موقنه او محسوب است و خمس ندارد و آنچه را که از بیمه‌گر در پایان مدت یا در وقت حصول شرطی که پرداخت خسارت موكول به آن شده دریافت می‌نماید جزو درآمد کسب محسوب نیست و خمس ندارد.

جواب